

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiaru[m] pro diri doloris vulnere, quo conficiebatur cor
maternu[m], dum truculenter & contumeliosè vt sceleratus & morti reus à
Pilato ad Herode[m], ab eodemq[ue] veste alba vt delirus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

quod in Dei amore proximique dilectione iugiter proficiam ac stabiliter permanes, atque ad felicem vite terminum pertingam, Amen.

Actio gratiarum pro divi doloris vubere, quo conficiebatur cor maternum, dum truculenter & contumeliose ut sceleratus & morti reus à Pilato ad Herodem ab eodemq, veste alba & delirus irrisus, de novo ad Pilatum contempnibiliter duceretur.

T H R E N O S I X.

Integerrima & immaculata virgo Maria, suavissima & sacratissima sponsa Spiritus sancti, felicissima & piissima Dei genitrix, Domina ac mater mea precharissima, recordare nunc queso acerbi doloris & precordialissima compassionis, quibus cor tuum deuotissimum piissimumque ineffabiliter sauciabatur, dum ardenti furia, virulento liuore, cruentaque siti impiissimorum ac crudelium Iudaeorum à Pilato non restincta, immani furore raperetur ab eis, pluribus ac grauioribus iniurijs obrueretur truculenter & ignominiose instar scelestissimi malefici per ciuitatem in omnium conspectu (qui sine numero ad Paschalem solemnitatem vnde quaque confluerant) ad Herodem fastu turgidum deduceretur vnicum cordis tui solatium Iesus dulcis filius tuus.

Lucæ 23.

O quantopere iniqui illi Iudaei ira ac liuore exagitati, haud secus atque rabidi canes cum dilecto filio tuo tum festinarunt, ardentia sua pectora restinguere cruentaque suam exatiare sitim gestientes, alijs multis eorum ministris & licitoribus, scilicet eum interim iniurijs & molestijs in via afficientibus, probra & innumeras contumelias à tergo illius in ipsum congerentibus, donec tandem ad tumidum & curiosum Herodem eum laboriose pertraxissent, vbi nihilo secius fallaces & sanguinarij illi Iudaei obstinatissimè eum accusarunt, & condemnarunt eidem, quibus apud Pilatum vti fuerant, criminationibus. Inter quos agnus ipse mansuetissimus humiliter tacuit (quamuis vno se potuisset defendisse verbo, atque omnes accusatores, si voluisset, confutasse) utpote paratus mori pro salute miserorum. Ea propter superbo quoque Herodi non nisi vano accurioso animo miraculum aliquod ab eo videre cupienti, multisque eum sermonibus interroganti, nihil respondit non eius modo, sed cuiuscunque recusans gratiam hominis, per quem sua potuisset passio impediri, sicuti modo verisimiliter potuisset. Si enim blandè prudenterque illi loqui voluisset, aut in eius conspectu miraculum fecisset, non modo regis ad prae gratiam, sed etiam liber abire fuisset permissus.

Lucæ 23.

Tunc Herodes turbatus, non solum cum indignatione mansuetissimum & innocentem filium tuum se repulit, & cum omni exercitu suo contumelias affecit: sed etiam veste alba ceu fatuum induit, quo hoc ipso cunctos simul homines ad eum illudendum prouocaret. Atque hac tanta cum ignominia & confusione ad Pilatum eum remisit. At quis eum, qui tunc circumdedit & inuasit dolorem comprehendere queat, quando ipsum ita ab Herode turpiter illusum & despectum à vilissimis seruis & carnificibus illis velut fatuum irrideri, & ingenti cum contempnitione abijci, armatis manibus & fustibus caedi, pedibus contundi & protrudi, vestibus ac funibus trahi & alijs innumeris conuictijs & iniurijs obrui, adde denique crudeliter & ignominiose deduci conspexisti, aut ex aliorum saltem relatu percepisti? Si enim virginea te honestas ac verecundia praepediuit seu inhibuit, per omnes vicos & plateas ipsum de iudice ad iudicem toties protrahere continuè sequi non potuit tamen fieri, ut quid de ipso

de ipso ageretur, nescires Ideoq; cuncta aut ab ore aliorum accepisti, aut corporali-
bus oculis, dum non obstante turba licuit, aut mentis oculis conspexisti.

Dum autem o reuerenda & benedicta Domina amantissimum filium tuum ange-
lorum dominum & regem vniuersorum inuidi illi & impijssimi Iudaei clamoribus, &
derisionibus omnes vicos implentes, ardentemq; suum neq; a Pilato, neq; ab Herode
pro votis suis extinctum furorem in ipsum crudeliter effundentes, turpiter, trucu-
lenterq; ad praesidem reduxissent, denud suas in eum accusationes intederunt, quo mor-
te illi afferrent, rursusq; horrendis clamoribus Pilatum obruere & ad indicandum
condenandumq; Iesum excitare moliebantur, quandoquidem nullam ratione, &
equitate, vel causam mortis aduersus eum proferre poterant, sicuti & de seipso & He-
rode palam illis confitebatur Praeses ipse. Sciebat namq; iniustus & immites illos Iudaeos
sola inuidia adductos, vt in fontem ac omnimodo innoxium neci dari appetere.

Matt. 27.
Mat. 15.

Proinde, quia neq; per Herodem, quauis contrarium, se de ipso iudicando exemerat
aceruerat, neq; furiosi illi Iudaei ratione placari poterant, sciscitatus est ex eis (nihil
intentatum relinquens quo innocentem filium tuum liberaret) si eum pro concessio ipis pri-
uilegio, ad paschalis solennitatis honore dimitti vellent, nequior ac magis flagi-
tiosum que inter omnes vincos habuit, simul cum ipso, populo proponens, sperans
a turba Iesum ipsi flagitioso longe anteponendum atq; vita donandum. Si enim magis
exosum ac pestiferum habuisset, haud dubie cum ipso eligendum improbandumue pro-
posuisset, quo sibi de iniusto iudicio & innocenti filio tuo, de iniqua morte preca-
ueret ac subueniret. Sed sanguinarijs illis canibus scilicet sacerdotum principibus &
senioribus mendacis suis populo persuadentibus vt peterent Barrabam, Iesum vero
perderent, omnium vna voce exortus clamor est: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.

Ioan. 18.
Mar. 15.

Tunc quesiuit eos Pilatus, dicens: Quid ergo vultu faciam regi Iudaeorum? At illi fre-
mitu horrifono succlamabant, dicentes. Crucifige, crucifige eum. *Ue* autem tertio di-
xit ad eos. Quid enim inalefecit? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum
& dimittam. At illi instabant vocibus magnis, postulantes vt crucifigeretur. Et inualecebant
voces eorum.

Luc 23.

Quis dubitare possit o Maria mater Iesu fidelissima acerbissime gladium doloris
deuotissimum pijsimumq; cor tuum transuerberasse, cum horribiles hos ac ferocif-
simos clamores audisti? Tot doloris & angustiae sauisissimi Iudaei animam tuam confi-
gere aculeis & vulneribus, quot inuido ac maligno corde depromebant ac vocife-
rabantur verba crudelia. Omnem autem illum intensissimum moerore ac pressuram,
quae cor tuum virginem tunc constringebar, supra modum excelsit dolor iste acer-
bus, quem ingens caecitas & insatiabilis Iudaeorum ferocitas atq; infelix illa promu-
tatio, peruersaq; ipsorum tibi ingratitude incussit: dum lupum praesagno, sceleratum
ac odibilem nebulone, praesusto ac innocente filio tuo, impium denique & latronem,
praes vitae auctore eos non modo eligere, filiumq; tuum reprobare conspiceres & au-
dires: verum etiam tanquam latrone vilioris, sceleratioris & vita habitum indignio-
rem ad mortem crucis eundem ab ipsis postulari cognosceres.

Pro quo dolore ac moerore, cunctisq; illis amarissimis lachrymis, quibus vberri-
mum dum benedictus vteri tui vngenuus ad vilissimum crucis suspendium pete-
retur, irrigabar, benedico te millestisq; saluto, Ave gloriosissima Maria, Amen.

*Pro assidua diligentiq; linguae custodisa ob innumera inde affluentia anima pericula, nec non
pro sedula dulcique colloccatione anime cum Christo Precatio, IX.*